BƏXTİMLƏ SÖHBƏT

Oturmuşdum bir gün bəxtdən gileyli,
Gözümdə, könlümdə şikayət meyli.
Birdən dilə gəlib söylədi bəxtim:
– Başına şərdən incilər taxdım,
Sənə qanad verdim saf xəyallardan,
Xətərsiz keçirdim çətin yollardan,
Sənə ağıl, şüur, düşüncə verdim,
Bütün xəyalları çox incə verdim.
Duydun mənasını bütün varlığın,
Kədərin, sevincin, bəxtiyarlığın.
Xətrin əziz oldu, sevdin, sevildin,
Analıq hissinin zövqünü bildin.
Günəş işığıyla qarışdı qanın,
İnsana, torpağa bağlandı canın,
Oldun şair qızı Azərbaycanın.
Bütün ürəklərin döyüntüsünü,
Bütün nəğmələrin pünhan səsini
Eşidib, yaşatdın sən öz sinəndə,
Səni zəngin etdi sevinc də, qəm də.
Dünyanın ən böyük varı, sərvəti,
Qoca təbiətin ilk məhəbbəti,
Səndədir, ey qafil!
Bəxtdən gileyli!
Sənə nə yaraşır şikayət meyli?

1996

GÜNƏŞİN ARXASINCA

Karvanım yol üstədi,
Könlüm səni istədi...
Demədinmi xəstədi?
Ürək durur, can gedir,
Gedən nigaran gedir.

Ey qəlbimin sirdaşı,
Var hər yazın bir qışı,
Gözlərdə həsrət yaşı,
Ürəkdə hicran gedir.
Günəşin arxasınca
Qəmli bir karvan gedir.

1989

EY HƏBİBİM

Ey həbibim, can gedir,
Dərman tapılmır, neyləyək?

Dərdləri pünhan gedir,
Loğman tapılmır, neyləyək?

Eşq ölür, dərd əhli bir
İnsan tapılmır, neyləyək?

Sürməyə qəm karvanım
Sarvan tapılmır, neyləyək?

Mirvarid, candan yanan
Bir can tapılmır, neyləyək?

1997

BİR EŞQƏ SADİQƏM

Sən odlu şimşəksən, bulud dalında,
Çaxma başım üstə, qurbanın olum!
Bir eşqə sadiqəm ömrüm yolunda,
Çıxma yolum üstə, qurbanın olum!

Sən coşqun dənizsən, səsləmə, aman!
Dəniz vurğununu qoynuna pünhan.
Onu qərq edərsən, bir azca dayan,
O məbədi yıxma, qurbanın olum!

Sən əbədi bahar, xəzansız bağsan,
Mən əlçatmaz zirvə, sən uca dağsan,
Nə vaxtacan məni çağıracaqsan?
Yollarıma baxma, qurbanın olum!

MƏHƏBBƏT

Neçə qərinə görmüsən,
Kimə şadlıq,
Kimə kədər,
Sən kimə ölüm vermisən?

Kimi həsrət diyarında,
Kimi vüsal bağında,
Məhəbbətin gülzarında yaşatmısan.
Kimi xoşbəxt;
Yar-yoldaşlı,
Kimi tənha, gözü yaşlı eləmisən.
Ey sehirlim, yüzillərlə
Bir cavab ver, insanlara neyləmisən?

* * *

Sən – xəndəsən,
Mən – kiryəyəm,
Özüm də bilmirəm nəyəm.
Oxunmamış bir nəğməyəm.
Hünərin var oxu məni!
Aparmamış son mənzilə
Bir əbədi yuxu məni.

SƏN GEDƏLİ

Sən gedəli,
Oldum dəli
Saçlarımı sığallamır
Oğul əli.
Mən günü-günə caladım,
Sinəmdə ocaq qaladım,
Odu sənə çatmayırmı?
Bu hicranın, bu həsrətin
Səndən pünhan məhəbbətin,
Bəs bu divanə xilqətin
Ahı sənə çatmayırmı?

BU EŞQ ŞAİR XƏYALIYMIŞ

Nə dostdan bir xəbər gəldi,
Deyəm əhdə vəfalıymış.
Nə şadlıq, nə kədər gəldi,
Deyəm ömrü cəfalıymış.

Nə bildi, ağladım, güldüm,
Nə bilsə, bildiyin bildim.
Nə bildi qəm yeyib öldüm.
Bu eşq şair xəyalıymış.

1993

SƏNSİZ

Şər qarışır,
İşıqla qaranlıq yarışır...
Otağım yarıqaranlıq,
Ürəyimdə bir nigaranlıq,
Sinəm – biçilmiş kövşən yeri...
Ağlayır sənsiz
Zəmanənin bu divanə şairi.

ÇIRAQ OLSAN

Çıraq olsan mən pərvanə olardım,
Od xilqətlim hey... yanardım oduna.
Ömrüm boyu od içində qalardım,
Sən su olub, yetişsən də dadıma.
Yağış olub, yağsan belə üstümə,
Dözüb sənin alovuna, tüstünə
Mən dönərdim odlu Simurq quşuna
Yana-yana dolanardım başına.

HARDASAN

Sən – qəhqəhə,
Mən göz yaşı.
Hardasan, könlüm sirdaşı?
Tufanlıdır ömrün qışı...
Sən gül!
Mən gülə bilmirəm.

Şənlik içindəykən aləm,
Nədir könlümdəki bu qəm?
Neyləyim ki, mən bəxtikəm
Dərdimi bilə bilmərəm.

Qəm əyib məğrur başımı,
İtirmişəm sirdaşımı,
Selə dönən göz yaşımı
Üzümdən silə bilmirəm.

Səhrada bitmiş bir güləm,
Fəsli quraq keçən iləm.
İstəyirəm sənsiz öləm
Neyləyim, ölə bilmirəm.

SƏN SU OLSAN

Sən su olsan
Mən səni
Bir qurtumda içərdim.
Ocaq olsan
İsinərdim istinə,
Baxmazıdım alovuna,
Tüstünə.
Yağış olsan
Deyərdim: – Yağ üstümə!
Gül olsaydın
Dərib dəstə bağlardım,
Dərdiyimçün qoxlayanda ağlardım.

Zərrə olsan:
Mən səni:
Zərrələrdən seçərdim.
Sən əl çatan adi insan olsaydın
Mən yanından etinasız keçərdim.

SƏN YOL ÜSTƏ

Sən yol üstə,
Mən də kövrək.
Sən mənzilə çatanadək
Dedim: – Ağlamayam gərək
Səndən sonra ağlaram tək.
Səndən sonra bilirsənmi nələr oldu:
Evim sükut ilə doldu...
Həmsöhbətim qələm oldu.
Həsrət qəlbim elə yandı, elə yandı,
Bir ah çəkdim,
Bu ahımın atəşiylə
Ətrafımda nə varsa da alovlandı...
İndi:
Nə od,
Nə də güləm.
Əhvalı yaman müşküləm.

MƏN Kİ UŞAQ DEYİLƏM

Həsrət dolu gözündən,
Qəmli görünən üzündən
Öpmədim bircə kərə,
Əridim zərrə-zərrə,
Çünki bundan utandım.
Bu hikməti sonra qandım:
Od közərəndə uşaq
Vurar əlini oda.
Od yandıranda başlar
Ana! Deyə fəryada.
Mən ki uşaq deyiləm,
Gələm oda yaxına
Od görməmiş dodağım o atəşə toxuna.
Anam da yox çağıram:
Ana! Ana!
Bunun üçün gəlmirəm
Heç vaxt oda yaxına.

MƏNİ MƏFTUN EDƏN

Ey məni məftun edən
Məftunluğumdan bixəbər!
Bilmədinmi bəs:
Bu məftunluq məni məhv eyləyər?
Et bilir ki, mən nəyəm;
Mən şairəm, divanəyəm.
İbrət al sən bu dəli, divanədən,
Düşmə gəl, bu vəsli yox,
Hicranı çox sevdaya sən!

SƏNSİZLİK

Mən elə qocalmışam,
Elə yetim qalmışam,
Payız buludu kimi
Mən yağışla dolmuşam –

Göz yaşı yağışıyla...
Ürəyim elə yanır,
Bu məşəlin oduyla
Göz yaşım buxarlanır...
Kaş buxar suya dönə,
Söndürə bu atəşi!
Hardasan könlüm əşi?
Hansı ulduza dönürsən,
Harda parlayıb – sönürsən?

EY BİXƏBƏR

Ey bixəbər!
Mən səni sevdiyim qədər
Bir daşı sevsəydim əgər,
Daş dönüb insan olardı.
Bir quşu sevsəydim əgər,
O dönüb tərlan olardı.
Hər gün qonub pəncərəmə
Nəğmə oxuyardı mənə,
Könlüm belə qan olmasın,
Halım pərişan olmasın!

Sən nə daşsan,
Sən nə quşsan,
Nə gözümdən axan yaşsan.
Niyə yoxdur səndən xəbər?
Niyə gözüyaşlı qalıb
O müqəddəs xatirələr?

GÖZÜYAŞLI XATİRƏLƏR...

Nəyə baxsam hər şey səni salır yada.
Ancaq səndən yoxdur xəbər.
Səndən mənə bir hədiyyə qaldı o da:
Gözüyaşlı xatirələr...

HEYRAN OLDUĞUM

Yoxsan yoxam,
Varsan varam,
Varlığınla bəxtiyaram.
Səsin gəlmir, intizaram
Səsinə qurban olduğum!

Eşqi ümman,
Qəmi pünhan,
Gəl, çağırır bu nigaran
Gəl, buza dönmüş nəfəsim
İsinə, qurban olduğum!

Sən sultansan, şahsan, xansan,
Həzin neysən, sən kamansan,
Sazsan, susma, mən zilinə,
Bəminə qurban olduğum!

Sussan susar şerim, sözüm.
Sussan ağlar qəlbim, gözüm,
Həsrətinə necə dözüm
Ürəkdən heyran olduğum?

1999

* * *

Mən kədər mülkündə şaham,
Taxtı, tacı neylərəm?
Sənsiz ey şahım, təbibi,
Mən əlacı neylərəm?
Gəlmisən can almağa
Ey "bac" verib, canlar alan!
Bu fəna mülkündə mən
Bəs bunca "bac"ı neylərəm.
Mirvarid dərd əhlidir,
Ey dərdi dərdlərdən füzun!
Canan! Min bir dərdimə
Mən bir əlacı neylərəm?

1999

* * *

Göy mənə həsrət çəkir,
Torpaq buraxmır ancaq,
Məni özündən uzaq.
Büküb qanadlarımı
Hünərin var uç – deyir.
Sən ey xəyalpərvərim!
Çoxdan hazırlanıbdır
Mənim qoynumda yerin.

1999

* * *

Qanadlar büküldü,
Uça bilmirəm,
Dərdimi kimsəyə
Açа bilmirəm.
Taleyin hökmündən
Qaça bilmirəm.
Aşıkar gülərəm,
Pünhan ağlaram,
Məni dindirməyin,
Yaman ağlaram!

1999

APAR

Gedirsən qəlbi möhnətli,
Nəyim var səndən qiymətli,
Nəyim var səndən ismətli,
Namuslu, kişi qeyrətli,
Xilqəti – ana şəfqətli
Səndən əziz nəyim var ki:
Mən sənə bəxşeyiş edəm?
Hanı ipək xalılarım
Mən onu qarşında sərəm?
Bircə sənin həsrətinlə,
Çırpınan bir ürəyim var.
Peşkəşi: xeyir-dualar
Aparırsan, onu apar!

QAYA DAŞI

Xatirələr ümmanında
Qərq olur gəmim.
Bu gəmiyə yüklənibdir:
Kədərim, qəmim.

Mən qərq olum,
Tək sən yaşa
Könül həmdəmim.
Mən buludam, yağış dolu –
Gəl, qoyma yağam.
Sən bilmədin, mən püskürən
Bir yanar dağam.
Həsrətimlə öz odumda
Mən yanacağam.

QƏHQƏHƏ İLƏ

Mən qəmliyəm,
Sən daim şən.
Səsin gəlmir indi nədən?
Gəl, əzizim, dadıma çat!
Qəhqəhənlə məni yaşat!

1999

EVİMDƏ

Evimdə nə gülüş var,
Nə şadlıq var,
Nə də kədər.
Həmsöhbətim olub indi
Gözüyaşlı xatirələr...

NİYƏ

Gözlərin niyə doldu?
Könlümdə tufan oldu.
Bir ömür viran oldu,
Xəbərin yoxdu sənin.

ELƏ BİLDİM

Külək qapımı döydü
Elə bildim sən gəldin,
Yenə könlü şən gəldin,
Dərdimə məlhəm gəldin.
Dərhal qapını açdım,
Baxdım hər tərəf boşdu.
Gözümdən iki damla
Odlu göz yaşı düşdü.

ANA

Ana, ayları saydın,
Ana, gözlərin aydın!
Uca dağlar dalından,
Uzaq ellər yolundan
O könlü şənin gəlir,
Dur, saçlarını dara,
Daha baxma yollara.
Ana deyənin gəlir.

1999

TƏBİB

Siyavət Qarabəyliyə

Mən xəbər tutdum ki, sən
Çox xalis insansan, təbib!
Çarəsi müşkül olan
Hər dərdə dərmansan, təbib!
İstirahət bilmədən
Çox dərdə dərman eylədin,
Haqq bilir, el içrə sən –
Bir misli – loğmansan, təbib!
Zari-giryan, dərdi-ümman –
Çox məriz-beykəslərə

Can verib, can bəxş edən
Qüdrətli insansan təbib!
Ey Siyavət, xoş gəlibsən
Yurdun Odlar yurduna!
Xalqına sən çox əziz
Hörmətli mehmansan, təbib!

1999

SALYAN SƏFƏRİ

Dağ-dağa söykənib,
Zirvə-zirvəyə,
Hamı heyran olub, bu mənzərəyə.
Bu uca zirvələr.
Dağlar, dərələr,
Bu əlvan təbiət,
Bu mənzərələr
Onları seyr edən gözə xoş gəlir,
Ancaq, sənsiz mənə dünya boş gəlir.

Könlüm səni istər, ey ürəyi şən!
Sənsiz gələn yazı neyləyirəm mən.
Ağlımın sözünə baxmır ürəyim,
Bəlkə o dərgaha çatmır diləyim,
Bilmirəm neyləyim mən qəlbikövrək,
Sənsiz yaşamağım mümkünmü görək?

1999

NƏ TƏYYARƏ UÇAYDI

Nə qış tufanları dağlara qaçaydı,
Nə bahar gələydi,
Nə torpaq güləydi,
Nə ot cücərəydi,
Nə çiçək açaydı,
Nə göydə bir təyyarə uçaydı
İçində sən.

1999

YOLLARA BAXACAQ

Yollar uzaq,
Dəryalar dərin.
Çıraqlar yanacaq,
Saatlar ötəcək,
Gəlməyəcək sənin
Ayaq səslərin.

Yollar uzaq,
Dəryalar dərin.
Dağlar uca,
Zirvələr qar örpəkli.
Yollara baxacaq bir şair ürəkli.

***

Son təmənnam budur haqdan:
Yaxından göstərmək
Məramı yoxsa:
Kaş, səni göstərsin
Mənə uzaqdan.

1999

MƏNƏM – MƏN

Mən haraya getsəm
Sən orda varsan.
Sən harada olsan
Məni ararsan.
Bağdan xəzan vurmuş
Bir gül qoparsan
Bil ki, xəzan vurmuş o gül
Mənəm, mən!

Üfüqlər qızarır günəş batanda,
Susur şən nəğmələr quşlar yatanda,
Bir sel çağlayacaq "vaxtım" çatanda
Bil, elə çağlayan o sel
Mənəm, mən!

Şax üstə açılmış görəndə gülü,
Eşqindən açılır bülbülün dili,
Əsəndə dağlardan ilk bahar yeli
Gül-çiçək ətirli o yel
Mənəm, mən!

Quşların yatmağa yoxdur həvəsi,
Doldurub bağları bir nalə səsi,
Könlü gülüstana dönən bir kəsi
Görsən bil, o könül
Mənəm, mənəm, mən!

1989

MƏHƏBBƏT KARVANIM

Məhəbbət karvanım uzağa getdi,
Ha qaçım, dalınca çata bilmərəm.
Gənclik gülşənimdə tikanlar bitdi,
Mən gülü tikana qata bilmərəm.

Qaldı nə varsa da xatirələrdə,
O şirin xəyal da, acı kədər də.
Əlim o günlərə çatarmı bir də?
O dəryaya lövbər ata bilmərəm.

Ömrün soyuyanda abı-havası
Tarmar olarmış könül dünyası.
Parlayır dövrəmdə günəş şüası,
Mən o şüaları tuta bilmərəm.

Bənzərəm cücərən payız otuna,
Gözü yağış dolu yaz buluduna
Saldı fələk məni hicran oduna,
Dərdi dərd verənə sata bilmərəm.
Məhəbbət karvanı uzağa getdi
Ha qaçım, dalınca çata bilmərəm.

1990

NEYLƏYƏRDİN

Gəlin qoyub getdiyini
Qarı görsən neyləyərdin?
Qızılgülü gül fəslində
Sarı görsən neyləyərdin?

Qəm zənciri ayağında,
Göz yaşları yanağında,
Gəlib hicran otağında
Yarı görsən neyləyərdin?

Qalıb həsrət diyarında,
Solub güllər gülzarında.
Qara, ipək saçlarında
Qarı görsən neyləyərdin?

Sənsizlikdə düşüb xəstə,
Kaman dərdim çalar pəsdə.
Bülbül oxuyan şax üstə
Xarı görsən neyləyərdin?

Gəlin qoyub getdiyini
Qarı görsən neyləyərdin?

1992

DİNDİRMƏ

Bu qız bulud kimi dolub,
Yanağının gülü solub,
Bir igidə aşiq olub,
Qızı dindirmə, dindirmə!

Sazı divardan kim asıb,
İl tozu pərdəni basıb,
Bu saz sahibindən küsüb,
Sazı dindərmə, dindirmə!

Gəlib bənövşə, gül fəsli,
Küləkləri hicran səsli,
Bu havası buz nəfəsli
Yazı dindirmə, dindirmə!

Bu hansı çərxdir tərs dönən,
Şad olmaz zirvədən enən,
Kül altında qalıb, sönən,
Gözü dindirmə, dindirmə!

Bu hicran bəhrinə düşmüş,
Könlü aşiqindən küsmüş,
Üzərini o ot basmış,
İzi dindirmə, dindirmə!

Çətin yoldur eşqin yolu,
Sıldırımdır sağı, solu,
Hər kəlməsi bu qəm dolu,
Sözü dindirmə, dindirmə!

1985

GÖZÜMDƏ YAŞ, BAŞIMDA QAR

Qar yağanda yağan qarı
Alça çiçəyi sanardım.
Qış yellərinin səsini
Çoban tütəyi sanardım.

Saçlarımda qar qalağı,
Dolaşardım bağça-bağı...
Çünki o vaxt ürəyimdə
Məhəbbətin odu vardı,

Hara getsək, cüt gedərdik,
Cüt gələrdik.
Biz onda elə bilərdik:
Ölüm gəlsə cüt ölərik,
Bir qəbirdə dincələrik.

Bir arzuyla yaşarkən biz,
Puça çıxdı niyyətimiz
Ölüm bizə baxıb güldü,
Məni sevən mənsiz öldü.
Məhəbbətsə yenə yaşar,
Mənim kimi:
Gözündə yaş,
Başında qar.

1980

DƏRDİM ORTAĞI

Gəldim, niyə sevinmədin,
Çağırdım, niyə dinmədin?
Gözlədim, geri dönmədin
Bilmədinmi balan gəlib?!

Həsrətinlə nə zamandır
Mən qocaldım, dərd cavandır.
Səsimə səs ver, amandır!
Sənə həsrət qalan gəlib.

Bu dünya ölüm-itimdir,
Uşaq anadan yetimdir.
Demə, ürəyim bütündür,
Ömrü-günü talan gəlib.

Sədaqətlim, qız ismətlim
Saf ürəklim, xoş xilqətlim!
Bizə ümman məhəbbətlim!
Sənsiz yetim qalan gəlib.

Ağır illərin dayağı,
Zülmət günlərin çırağı,
Hardasan, dərdim ortağı?
Dillən, dərdlə kalan gəlib.

Qoy əlindən, ayağından,
Öpüm solğun yanağından.
Bu müqəddəs torpağından
Bir təsəlli alan gəlib,
Ana, yetim balan gəlib!

1992

CƏNNƏT QUŞUM

Bircə bacım Yaquta ithaf

Nə yatıbsan, oyanmırsan,
Mən yanıram, sən yanmırsan,
Külüm qalıb, inanmırsan,
Selə dönübdür göz yaşım,
Bircə bacım, qız qardaşım!

Həsrətin göynər sinəmdə,
Niyə məni qoydun qəmdə,
Mən də öldüm, sən öləndə,
İsmət tacım, qeyrət tacım,
Qız qardaşım, bircə tacım!

Təkqanadlı quşam indi,
Mən sənsiz bihuşam indi,
Çınqıl olmuş daşam indi,
Yoxdur dərmanım, əlacım,
Qız qardaşım, bircə bacım!

Qəlbim mənim, canım mənim,
Qüdrətli sultanım mənim,
Dərdləri pünhanım mənim,
Dərd yoldaşım, mərd yoldaşım,
Bircə bacım, qız qardaşım!

Anamıza qovuşdunmu,
Cənnət bağına düşdünmü,
Mələklərlə görüşdünmü,
Hara uçdun, cənnət quşum,
Bircə bacım, qız qardaşım?!

1994

ANAM YUXUMA GƏLMİR

Anam yuxuma gəlmir
Görən nə günahım var?

Bacım yuxuma gəlmir
Dilimdə min ahım var.

Anam yuxuma gəlmir,
Bilmir ona sözüm var.
Dərdim başımdan aşıb,
Fikirlərim dolaşıb...

Nənəm yuxuma gəlmir,
Bəlkə halımı bilmir.

Babam yuxuma gəlmir,
Allah, sən saxla, Allah!

Harda etmişəm günah -
Ki, ruhlar məndən qaçıb?
Onları öz canından
Artıq sevəndən qaçıb.

Yarəb, günahım varsa,
Bağışla bu bəndəni.
O ruhlardan ayırma,
İki dünyada məni!

1994

İLDÖNÜMÜ

Bacım, ay bacım, Yaqutum

Altı yanvar.
Bu gün nə ağır gündü,
Sanki yer silkələndi...
Göydən bir bulud endi,
Yağdı tufan yağışı...

Seli səni apardı...
Mənim yetim ürəyim
Çox sevəni apardı.
Məni niyə qoydun tək,
Ey könlümün əlacı!?
Anam əvəzi bacım!

1995

LALƏM

Saralan yarpaq düşəcək,
Bu hökmüdür təbiətin.
Saralan yarpağam mən də:
Düşüncəm vaxtı gələndə.
Ağlama, nazım, ağlama!
Yazısıdır bu xilqətin.
Ancaq sənin
Bu sahilsiz məhəbbətin
Saxlar məni budağımda.
Yanağında göz yaşları,
Gülüşlərin dodağında,
Saxladın Allah eşqinə
Sən, qəfil ölümdən məni.
Yaradan da, insanlar da,
Sevsin səni,
Nənəsini çox sevəni!

1995

OD ÜSTÜNDƏ ÇİÇƏK BİTMƏZ

Sən o tayda,
Mən bu tayda,
Körpüsüzdür dərin çay da.
Çağırıram hey, nə fayda
Sənə səsim, ünüm yetməz.

Ağlar söyüd bu sahildə,
Yarpaq açar, tökər ildə.
Adın alovlanır dildə,
Od üstündə çiçək bitməz.

Göy guruldar, şimşək çaxar,
Selləri gözümdən axar,
Gəldi yenə gözəl bahar,
Gül solubdur, bülbül ötməz.

Çağırıram ey!.. gidi dünya!
Qəmin məni yedi, dünya.
Bu etdiyin nədi, dünya!
Belə qalmaz,
Belə getməz.

1988

YAZ DUMANI

Bu duman yaz dumanıdır
Oyanır yatmış torpaqlar.
Çiçəklər qönçə içində,
Yatır buçurda yarpaqlar.

Bağçalarda ana dillər
Bahar nağılı danışar...
İsti əsir soyuq yellər,
Qışda donmuş çaylar daşır.

Bu torpağın nəfəsidir
Buxarlanıb, qalxır göyə,
O da qaranquş səsidir
Ötür bahar deyə-deyə.

Bu da "qanlı" bənövşədir
Pıçıldayır; məni dərin!
Oğlu şəhid analara
Pay göndərin! Pay göndərin!

1992

MƏN ÖLMƏK İSTƏMİRƏM

Hələ beynim düşünür,
Hələ qələmim yazır,
Mən ölmək istəmirəm
Buna deyiləm hazır.

* * *

Dost mənə yaşa deyir,
İllər qəbrimi qazır.
Qələm düşməz əlimdən,
Günlərim, ötmə hədər,
O son mənzilə qədər.

* * *

Qoca köklər üstündə
Olur meyvəli budaq.
Mən ölmək istərəm
Gözlə, məkanım torpaq.

1984

BİZİM PİŞİK

Keçən il doğulubdur,
Bu il ana olubdur,
Süd verir balasına,
Tükləri alasına.
Yalayır birisini,
Birinin dərisini
Aramsız sığallayır,
Onları dişlərində
Gəzdirir, yer arayır.
Bir isti bucaq olsun,
Yerləri yumşaq olsun.
Neyləsin, o anadır,
Dünya ona bir yana,
Balalar bir yanadır.

Analıq duyğusunu
Öz kefinə satanlar
Doğub, balalarını
Qapılara atanlar –
Ey insan övladları!
Sizdə pişiklər qədər
Duyğu olaydı barı!

1994

QUZULAR MƏLƏŞƏNDƏ

Zoğallar çiçək açır,
Fikrimdə durna uçur,
Qönçələr gülab içir,
Quzular mələşəndə.

Aranda ot cücərir,
Tarlada dən göyərir,
Fikrim bənövşə dərir
Quzular mələşəndə.

Dağlarda əriyir qar,
Qar suyu içir çaylar,
Təbiət çiçək paylar
Quzular mələşəndə.
Səməni eli gəzər,
Hər evdə süfrə bəzər,
Yaz yeli qönçə düzər
Quzular mələşəndə.

Açılar qar çiçəyi,
Bağlarda bar çiçəyi,
Döyünər qız ürəyi
Quzular mələşəndə.

Bu vəfasız dünyada,
Ömürlər gedir bada.
Məni də salın yada
Quzular mələşəndə.

1991

QIRIQ QAYIQDA

Məhəbbət çələngim,
Arzu güllərim
Düşdü tufanına hansı illərin.
Küləklər at çapan hansı səhrada
Boz qumlar üstünə səpələnibdir,
O hansı qayanın, dumanlı dağın
Uca zirvəsində daşa dönübdür?
Yenə oturmuşam mən tək otaqda.
Xəyalım pərişan, fikrim uzaqda.
Bir ney iniltisi,
Bir kaman səsi
Sehrinə salmışdır dərdi-ümmanı...
Arzu sahilinə yetişmək üçün
Bu qırıq gəmidə bəs avar hanı?!

1992

ANAMIN DUASI

Anam dua etdi:
Allahım məni
Öldürsən nə qışda,
Nə yayda öldür.
Havası mülayim bir ayda öldür.
Anamın səsini Allah eşitdi
Onun bu duası dərgaha yetdi.
Çəmən çiçəkləri, ağ yasəmənlər
Bəzədi qəbrini onun o günlər.

Ölsəm, anam kimi məni də, Allah!
Sən nə qışda öldür, nə yayda öldür.
Göyü yaz günəşli bir ayda öldür!
Məni son mənzilə aparanları
Nə isti təntitsin, nə şaxta, nə qar.
Ey pərvərdigar!

QARĞA BÜLBÜL YUVASINDA

Tikan gördüm gül yerində,
Cırtdan gördüm fil yerində,
Dedilər yum gözlərini,
Di, get, yıxıl, öl yerində

Qarğa bülbül yuvasında,
Bülbüllük iddiasında,
Gözüm qan ağlar, qarğalar
Uçsa vətən səmasında.

Çaqqallar həddi aşdılar,
Tülkülər bərk ulaşdılar,
Aslanlıq fikrinə düşüb,
Aslanı görcək, qaçdılar.

Yığıldı bir ovuc "dəni",
Öldürsünlər başbiləni.
Axtardı dara düşəndə,
Cahillər, o el sevəni

El inamını qazanmaq
Çətin işdir, çətin sınaq.
Bu inamı qazananlar
Xalqı təmsil edər ancaq.

1994

XƏBƏRİN VARMI

Ürəyimə axan göz yaşlarımdan
Bu dərdi-qəmimdən xəbərin varmı?
İntizarla dolu baxışlarımdan
Könül aləmimdən xəbərin varmı?

Elə bil ovulmuş səhra qumuyam,
Piltəsi yanmış bir şamın mumuyam,
Üstündən xış keçmiş tarla şumuyam,
Mənim bu dəmimdən xəbərin varmı?

Neyləyim, qurtarmır könlüm kədərdən,
Bu imiş qismətim qəza-qədərdən.
Keçdim gözü yaşlı keçdiyin yerdən,
Mənim sitəmimdən xəbərin varmı?

İnsan məhəbbətin qızı, oğludur,
Könlüm ki əzəldən sənə bağlıdır.
İndi sənsiz sinəm elə dağlıdır
Mənim matəmimdən xəbərin varmı?

1989

ŞAİR OLMAQ

Şair olmaq gör nə haldır:
Ruzim – fikirdir, xəyaldır,
Dalğınlıqdır, düşüncədir...
Şair olmaq istəyənim
Bildinmi halım necədir.

Bizim bu zəngin aləmdən,
Bir kağızdan, bir qələmdən,
Bir də mənə eldən gələn
Müqəddəs sevincdən, qəmdən
Başqa bir şey götürmədim.
Şahlar sarayına girdim,
Dürr, cəvahirat gördüm,
Bu sərvətlər arasında
Sərvətimi itirmədim.

Qəlbi incəm, ruhu şənim,
Heç çatarmı gücün sənin
Bu "ruzi"ylə yaşayasan!
Dünya zövqündən əl çəkib
Sən də mənə oxşayasan,
Bir qələmlə, bir kağızla
Bir də: şair ruhundakı
El eşqiylə yaşayasan?

1989

BÜLBÜL CƏHCƏHLİ DÜNYA

Mən bugünkü günəm,
Sahabkı – keçmiş...
Kim həyat suyunu ədəbi içmiş
Ki, mən də içəm?!
Ancaq istəməzdim,
Bülbül cəhcəhli,
Qaranquş səsli bu dünyadan köçəm.
Yolum yaxınlaşdıqda o son mənzilə,
Gəlir ürəyimdə arzular dilə:
Xəyalım dolanır çölü, çəməni,
Məni şair edən doğma vətəni...
Torpağın ilahi gözəllikləri
Məni məftun edib əzəldən bəri.
İlk cücərən otun,
Açan yarpağın,
Baharda çiçəyə bürünən bağın,
Qoynu bəhər dolu ana torpağın
Bu elin,
Obanın köhnə vurğunu
Necə gedə bilər tərk edib onu?

1996

EŞQ İLƏ DOLUYA...

Eşq ilə doluya nə şərab, nə su,
Onu tərk eyləməz şənlik duyğusu.
Nəfəsi gül ətri, mayası gülab
Olana xoş gəlməz şərab qoxusu.

QARI AĞAC BECƏRİR

Ağac becərir qarı,
Nə boyunu görəcək,
Nə barını dərəcək.
Oturub kölgəsində

Nə də ki dincələcək.
Ağac becərir qarı,
Su verir, gübrə verir.
Gözlərilə oxşayır
Açılan yarpaqları.

***

Aşiqə şərabla məstlik nə gərək,
Saqi, bu məclisi bizdən yana çək!
Xəyyam şərabilə məst etmə bizi,
Bir eşq şərabı ver, məst olub içək.

***

Şitil kök atmasa torpağa əgər,
Ha su ver, gübrə ver, sanma göyərər.
Kökünə, soyuna dönük çıxanlar,
Köksüz göyərməyən şitilə bənzər.

QAPIMI DÖYÜRLƏR

Ürəyim bir parça ətlə qan deyil,
Qış susqun,
Yaz çoşqun Kür çayıdır o!
Ömür keçir nə qəm, o talan deyil,
Şirin arzuların gur çayıdır o!

Gəldi gözlədiyim bənövşə fəsli,
Gəldi o havası çiçək nəfəsli
Yastıqdan ayrıldı şükür, başım da.
Sevirəm dünyanı mən bu yaşımda.

Qapını döyürlər...
"Səksən"im döyür,
– Hazırlaş "səfər"ə
– Gəlmişəm, – deyir.

Deyirəm: – Geri dön!
Tələsmə, dayan!
Nə səfər vaxtıdır,
Məşğulam yaman.
Bu deyil həm də sən axtaran ünvan.

1992

AĞLAMA, YARIM, AĞLAMA

Gedirəm, gələ bilmərəm
Ağlama, yarım, ağlama!
Ölürəm, sənsiz ölmərəm
Nazlı Nigarım, ağlama!
Səndən yaman intizaram
Bilmədim ağrıyır haran,
Ey həmdəmim, ey dilarəm
Ey gülüzarım, ağlama!

Bir gün gələr, bir gün gedər,
Cüt doğulub sevinc, kədər.
Ağlasan xəlvət gecələr
Yanar məzarım, ağlama!

Bu səfərə yoxdu meylim,
Fərmanım yazılıb, neylim.
Eşqə sədaqətli Leylim,
Ey iftixarım, ağlama!

Cüt qönçəydik bu budaqda,
Açıldıq doğma torpaqda.
Gedirəm, xəstə yataqda,
"Saçları sarım, ağlama!"
Mənim Nigarım, ağlama!

1988

KƏNDİMİZ YADIMA DÜŞDÜ

Qar çiçəyi qarı deşdi,
Yadıma kəndimiz düşdü:
Bizim səfalı kəndimiz,
Bahar havalı kəndimiz.

Fikrim uçdu Avey dağa,
Ordan bənövşə yığmağa...
Əlimdə şehli dəstələr
Endim "Damcılı" bulağa.
Ayrılmışdım gör nə vaxtdan
Mən bu eldən, bu torpaqdan
Anam su içən bulaqdan.

Dayandım orda bir qədər,
Acı, şirin xatirələr
Hər yandan qılınc çəkdilər,
Qanımı, qansız tökdülər...

Durub burdan yavaş-yavaş
Vəlixana qalxdım birbaş.
İlk qədəm basdığım yerlər,
Anamın ilk laylasına
İlk qulaq asdığım yerlər
Məni məndən elə aldı,
Təzə fikirlərə saldı.

Baxdım-baxdım... burdan bizə
Həsrəti qalan dağlara,
Sinəmdə qövr etdi yara...

QIŞ TORPAĞINDA

Ömrüm qış torpağında,
Könlüm İrəm bağında,
Gəzib gül sorağında
Fikrim çiçək dəstələr

Su daşlardan süzüldü,
Karvan yola düzüldü,
Əlim-əldən üzüldü,
Qələm hicran bəstələr.

Sinəm yandı göz oldu,
Yaralar göz-göz oldu,
Astar döndü üz oldu,
Bu dərd məni üstələr.

1986

QUBADA BAHAR

Dağlar bahar dumanında,
Dağlar çiçək ümmanında,
Bülbül çaldı kamanında
Hicranımı bəstələdi.

Sağım çiçək, solum çiçək,
Burda hansı yoldan keçək?
Başıma yaz buludları
İnci düzdü, şeh çilədi.

Fəslin gəlinlik çağında,
Oturdum alma bağında,
Qədim Quba torpağında
Seivnc qəmi ustələdi.
Burdan güldən, gülü seçin,
Gül fəslidir, gülab için!
Qızlara güllü don biçin!
Gözəllər gül dəstələdi.

Gəzdim çənli yaylaqları,
Güldür dərəsi, dağları,
Qonaqların, gül bağları
Başlarına gül ələdi.

Xoş oldu xoş kəlamları,
Qubanın mərd adamları
Yananda bayram şamları
Bu cənnətə gəlin dedi.

1994

"AY BÜLBÜLLƏR" NƏĞMƏSİNİ DİNLƏRKƏN

Soyuq əsdi isti yellər,
Tufan qopdu, axdı sellər,
Xəzan oldu cəmi güllər
Ay bülbüllər!

Ömür fani, biz köçəri,
Dərdimi saldım içəri.
Soldu könlüm qönçələri
Xəzan oldu cəmi güllər,
Ay bülbüllər!

Köçkün oldu bizim ellər,
Susdu o nəğməli dillər,
Gülzarıma əsdi yellər
Xəzan oldu cəmi güllər,
Ay bülbüllər!

Ağlayıb məni az ağlat!
Az dərdini dərdimə qat!
Verdiyini aldı həyat
Xəzan oldu cəmi güllər
Ay bülbüllər!

1993

ƏSİL QADIN

Mən əsil qadınam,
Çünki mənimçün
Vüqarlı bir kişi ürəyi hər an
Döyündü aşıkar,

Döyündü pünhan.
Gözündən mən uzaq olsaydım bir an,
O, elə kədərli, qəmgin olardı,
Sanki dağ başını duman alardı.
O, mənə ilahi bir varlıq kimi
Baxıb ürəyimi fəth eyləmişdi,
"Sənsiz zindan olar dünyam", demişdi.
Könlümü gözümdən duyardı o yar,
Mən də bəxtiyardım, o da bəxtiyar.
Ey ər ürəyini fəth edən qadın!
Ər qeyrəti ilə yüksəlir adın.
Qeyrətli kişiylə,
Əsil qadınla
Yaşamaq özü də bir səadətdir.
Kişi məhəbbəti –
Ər ehtiramı
Biz qadınlar üçün
Əsil şöhrətdir.
Qeyrətli atanın,
Sadiq ananın əl–ələ verib
Namuslu övladlar böyütməsi də
Bir səadətdir!

1988

MEŞƏLƏR YADIMA DÜŞDÜ

Bəhərli, barlı meşələr,
Qışlı, baharlı meşələr,
Üç ayı bülbül cəhcəhli,
Tərlanlı, sarlı meşələr!

Şirli, pələngli meşələr,
Bulud çələngli meşələr,
Qışı bəyaz qar örpəkli,
Yazı çiçəkli meşələr!

Qozlu, fısdıqlı meşələr,
Çoban yastıqlı meşələr,
Açılanda novruzgülü,
Həsrətlər yada düşələr!

Sazlı, kamanlı meşələr,
Çiçək dumanlı meşələr,
Quzqulaqlı, baldırqanlı
Durna lələkli meşələr!

Ömürdən bir möhlət ola,
Görüş bir də qismət ola,
Yurdda ocaq daşlarını
Öpəm-öpəm yana-yana,
Qovuşam o gülüstana
Yana o sönmüş ocaqlar...
Ay düşmənə qalan dağlar!
Ay gülzarı talan dağlar!
Bizim meşəli yaylaqlar!
İndi sizdən uzaqlarda
Sizə həsrət bir şair var.

1991

DUYĞULAR

Səhra külәkləri kimi –
Könlüm mülkündə duyğular
Gah soyuq, gah isti əsdi.
Gah gecikdi,
Gah tələsdi.
Gah gözdə – göz yaşım dondu,
Gah ürəyim oda yandı...
Demədim, bəsdi! Duyğular!

Üzdüm fikirlər selində
Xatirələrin elində...
Kədər xəncəri əlində
Yolumu kəsdi duyğular!

Gah ağlatdı xəlvət-xəlvət,
Əzizlərdən açdı söhbət,
Gah göstərdi mənə ülfət.
Gah məndən küsdü duyğular.

1988

QADININ ƏRİ GƏRƏK

Qadının əri gərək,
Yanında nəri gərək.
Yüz kişinin içində,
Kişinin biri gərək.
Mirvarid, el içində
Kişinin yeri gərək.
Arvadın üzü nurlu
İncisi, dürü gərək.

ALLAHIN ƏN ƏZİZ QULUDUR ŞAİR

Allahın ən əziz quludur şair
Xalqa dost, nəfsinə düşmən yaşayır.
Dünya kədəridir çəkdiyi kədər,
Gəlsə eldən gələr ona sevinclər.

MƏNİM DƏ ÇİNARA ÇOX BƏNZƏRİM VAR

Çinarın yarpağı qızıla çalır,
Çinar yarpaq tökür, sanma qocalır.
O, gələn baharda yaşıl geyəcək,
Bəzəkli budaqlar yaz yelləriylə
Rəqs eyləyəcək.
Mənim də:
Çinara çox bənzərim var,
Elə ki boy atdı, qalxdı balalar
Böyüyüb çatdılar gənclik yaşına,
Gərəkli olsalar bir xalq işinə,
Ömrüm torpaq altda göyərəcəkdir.
Qoca kök təzədən zoğ verəcəkdir.

1986

ƏHVAL – RUHİYYƏ

Ürəyimdə nə sevginin odu var,
Nə ağzımda yeməklərin dadı var.
Günlərimin qəmlisi var, şadı var,
Yaşayıram, dünya yenə gözəldir.

Bu dünyanın günəşi var, ayı var,
Meşəsi var, bulağı var, çayı var,
Xəyalımda bir gözəllik payı var,
Yaşayıram, dünya yenə gözəldir.

Bu dünyanın aranı var, dağı var,
İnsanların xəstəsi var, sağı var,
Qarşımızda ölüm adlı yağı var.
Yaşayıram, dünya yenə gözəldir.

Sonu olan planetdə yaşaram,
Gah susaram, gah kükrərəm, daşaram,
Aldadılmış bir uşağa oxşaram,
Yaşıl yarpaq səbəh sarı xəzəldir.
Fani dünya niyə belə gözəldir?!

1996

* * *

Nə şıltağam,
Nə yaltağam,
Nə qorxağam,
Zirvəsi qarlı bir dağam.
Başımda tufanlar oynar,
Sinəmdən çeşmələr qaynar.
Əsarətə
Həqarətə,
Cəhalətə
Yoxdur tabım.
Yazılıb haqq dərgahında

Həm günahım, həm savabım.
Əyri yola gedənlərlə
Olmayıbdır ittifaqım.
Yarəb! Xalqın rəhmətilə
Bağlansın ömür kitabım.

1996

SEVGİ PƏRİSİ

Qoca çinarın kölgəsində,
Qoca ürəyin ölkəsində,
Yatan pəri qızı oyansa əgər,
Bu miskin ölkəni tərk edib gedər.
Olar bu qoca mülk bir xərabazar,
Tökər yarpağını qocaman çinar.
Ey insanlar! Burada səs salmayın,
Sazı dindirməyin,
Kaman çalmayın,
Amandır! Burada nəfəs almayın!
Ay kimi parlayıb, gün kimi yanar,
Yatmış pəri qızı birdən oyanar,
Gedər, bu qoca mülk qalar virana.
Açar qapısını soyuq küləklər...
Onu oyatmayın, dəyməyin ona,
Bu qoca ürəyi qəm-qüssə təklər.

1988

HALAL OLSUN SƏNƏ QANIM

Bu səhər günəş doğmadı,
Bağları duman bürüdü.
Sanma, məni qəm boğmadı,
Üstümə ləşkər yeridi –
O, qəm qılıncını çəkdi,
Hardasan, qanımı tökdü?
Halal olsun sənə qanım
Kədəri mənə qalanım.

1991

LİRİK DUYĞU

Mənim ürəyimin qırx otağı var,
Gülləri ətirli şahlıq bağı var,
Sən bu sarayların şahzadəsisən.
İndi sənsizlikdə ey məni sevən:
Çoxdan bağlı qalıb qırx otağım da,
Solub, xəzan olub şahlıq bağım da.

SƏHRADA TƏK QAMIŞ

Hanı o, odlu ürək?
O, yana kövrək-kövrək
Biz odunda isinək!

Hanı o yazlar, qışlar,
O nəğməli yağışlar,
Hanı məftun baxışlar,
Baxıb qısqana fələk.

Niyə oldu köçəri,
Uzun illərdən bəri –
Gedib, qayıtmır geri
Bizim o sevda "quşu?"
Niyə gəlməyir görək?
Səhrada tək "qamışı"
Yırğalar odlu külək!
Yırğalar odlu külək!

1988

TARİZƏN

Yatmış həsrətimi bəsdir, oyatma!
Köhnə havaları çalma tarizən!
Gəl, belə çalmaqla günaha batma,
Sən məni odlara salma, tarizən!

Bu qanlı, qadalı ölüm ilində,
Qıyma, göz yaşımın batam selində.
Ağlatma kamanı, sazı əlində,
Dayan, məni məndən alma, tarizən!

Qalıb elim, obam tufan içində,
Neçə dərd gizlənir bir can içində,
Niskilli ömrümün köçhaköçündə...
Bu qədər insafsız olma, tarizən!

1994

USTAD MÜĞƏNNİ

Belə dilləndirmə yanıq segahı,
Vallah tutar səni könlümün ahı!
Köçüb ürəyimin sultanı-şahı!
Xalı-xal üstünə belə vurma, gəl!

Şuri dilləndirdin, ürək ət deyil,
Dərdlini ağlatmaq, bu adət deyil,
Yıxılmış sarayı sən uçurma, gəl!

Nə həzin oxudun yanıq müğamı,
Əritmə o odda əriyən şamı.
Sənin qüdrətinə bəllidir hamı,
Qırılmış şüşəni bir də qırma, gəl!

Həsrətli səsiyəm yanıq bir neyin,
İndi, hansı simə toxunma, deyim?
Qəlbimi, sevdası bu yerin, göyün
Necə incəlibdir, bunu sorma, gəl!

Sən mənim xalqımın Əbulfətisən,
Onun şirin sözü, xoş ülfətisən,
Laylası, nəğməsi, şeriyyətisən,
Bizi xəyallarda sən, uçurma, gəl!

Şam kimi əriyib ömrümün çoxu,
Örtsə gözlərimi əbədi yuxu,
Sən, mənim üstümdə bir muğam oxu
Təmənnam budur ki,
Onda durma, gəl!

1973

Səməd Vurğun günlərində

KƏPƏNƏK QIZ

Mən bir körpə quş idim,
Təbiətin sehrinə
Yaman vurulmuş idim.
Peşəm çiçək dərməkdi,
Çiçəklər rəng-rəngdi...
Babam deyərdi – qızım
Qız deyil, kəpənəkdi.
Nənəm deyərdi – qızım
Özü güldü, çiçəkdi.
Anam deyərdi – qızım
Evimizə bəzəkdi.

Arasında böyüdüm
Çiçəklərin, güllərin,
Göyərən taxılların,
Dən tutan sünbüllərin.
Ana qaranquşların,
Sevdalı bülbüllərin
Cəhcəhiylə boy atdım,
Ürəyimdə bir dünya
Məhəbbəti yaşatdım...

İndi sükutu dərin...
Çiyinlərində yükü,
Ürəyində ağrısı
Keçən ağır illərin

O kəpənək mənəmmiş?
O gül, çiçək mənəmmiş?
Dünya, ey fani dünya!
Gəl, o "kəpənək" qızı
Sən indi tanı, dünya!

1990

LİRİK DUYĞU

Nə vüsalım, nə həsrətim,
Nə sevgim var, nə nifrətim,
Nə sevincim, səadətim,
Boş qalıbdır, boş, ürəyim!

Nə yazı var, nə qışı var,
Nə qarı, nə yağışı var,
Nə dünyaya baxışı var,
Daş olubdur, daş, ürəyim!

Yanar dağdır, sönməyəydi,
Zirvəsindən enməyəydi,
Yanıb külə dönməyəydi
Kaş ürəyim! Kaş ürəyim!

1989

İSTƏSƏYDİM

İstəsəydim səni, səndən alardım,
Gözəlləri öz taxtından salardım.
Ürəyimi-ürəyinə calardım
Sən yanardın, mən baxardım üstünə.

Ulduz olub öz zirvəmdən enərdim,
Dövrəndəki "mələkləri" yönərdim
Al laləyə, qərənfilə dönərdim,
Səpilərdim yollarının üstünə...

İstəsəydim vüsalına yetərdim,
Mən gül olub ürəyində bitərdim,
Orda Bülbül fəryadıyla ötərdim,
Mən yanardım, sən baxardın tüstümə.

Ölsəm, bir gün gəl qəbrimin üstünə,
Bircə dəstə bənövşə qoy, bəsimdir!
Baş üstündə bir qaranquş ötəcək,
O da sənə minnətdarlıq səsimdir.

1989

SEVƏNLƏR OXUSUN, SEVMƏYƏNLƏR YOX

Sevsən bil, sevginin çoxdur əzabı
Hünərin var, ona gətir sən tabı!
İstərəm yazam bir sevgi kitabı
Sevənlər oxusun,
Sevməyənlər yox!

Ürəklər titrədim sarı sim kimi,
Əsim yaz havalı bir nəsim kimi,
Şerim odlu olsun nəfəsim kimi
Sevənlər oxuyun,
Sevməyənlər yox!

Sevdim mən də bütün gözəllikləri,
Ulduzlu səmanı, çiçəkli yeri,
Sevincli, kədərli bu nəğmələri
Sevənlər oxusun,
Sevməyənlər yox!

Sevdim hər kəsdən çox bu pərişanı,
Yaralı bir eşqlə Azərbaycanı.
Bu yaradan axır şerimin qanı
Sevənlər oxusun, sevməyənlər yox!

Sevgidən söz açma, ey başında qar!
Qış göyərən otu şaxta qurudar,
Şerimdə qış qəmi, yaz sevinci var,
Sevənlər oxusun,
Sevməyənlər yox!

1989

MƏHƏBBƏT KÖÇƏRİ QUŞDUR

Məhəbbət köçəri quşdur,
O nəğməli qaranquşdur,
Yuva qurar ürəklərdə,
Arzularda, diləklərdə...
Gənclik bizdən gen düşəndə,
Saçımıza dən düşəndə,
Ömrümüzə payız gəlib,
Duman, çiskin, çən düşəndə,
Könlümüzdən köç əyləyər,
Ömrümüzü heç eyləyər,
Boyat olar çörəyimiz,
Duzsuz olar xörəyimiz,
Buludlu qış göyü kimi
Tutqun olar ürəyimiz.

1984

SEVİB-SEVİLƏN QIZLAR

Vətənin nazlı qızları,
Qırın adətdə "buzları".
O dürləri, almazları
Siz ağıllarda axtarın!

İgid sınanar düz yolda,
Büdrəməz, getsə yüz yolda.
Səadəti siz nə pulda,
Nə dövlət, varda axtarın!

İnci, almaz, dürr soyuqdur,
Daşların ürəyi yoxdur,
İsti ürəklilər çoxdur,
Odu siz orda axtarın!

Dağlar qalıb sel içində,
Kaman titrər tel içində,
Yaxşı dostu yaman gündə,
İgidi darda axtarın!

Siz toylarda, nişanlarda,
Qoymayın gəncləri darda.
Daş-qaşları kamallarda,
Siz, düz ilqarda axtarın!
Budur sözümün qüvvəti:
Uca tutun məhəbbəti,
Nazlı qızlar, səadəti
Mərd oğullarda axtarın!

1974

YUXU GÖRÜRDÜ QARI

Yuxu görürdü qarı:
Gur, xurmayı saçları
Çiyninə sürüşürdü.
Kirpiklərin kölgəsi
Al yanağa düşürdü.
Yuxu görürdü qarı:
Əynində toy paltarı
Qardaşının toyunda
Yordu oyunçuları –
Dedilər: Olsun gəlin!
Tamaşasına durdu
Hamı, bu qız gözəlin
Biri dedi: qəşəngdir,
Biri dedi: göyçəkdir,

Qız deyil, ağ çiçəkdir.
Qədəminə gül tökdü
Cavanlar dörd bir yandan...
Oyandı həyəcandan
Yataqdan durdu qarı
O, güzgüyə baxanda
Töküldü göz yaşları...

1986

HANI

Hanı gözündəki işıq,
Üzündəki o yaraşıq,
Dodağındakı gülüşlər,
Ağzındakı incə dişlər.
Niyə belə ləng gedirsən,
Əhvalı çox tənk gedirsən.
Nə tez yağdı başına qar,
Hanı ipək-qumral saçlar?
Gözlərin niyə dolubdur,
Ayağın da üç olubdur.
Kimin qalıb, kimin köçüb?
Üzündə belə qəm qalıb,
Sənə dünya sevincindən
Bir kağız, bir qələm qalıb.

1999

AVEY DAĞLA SÖHBƏT

Avey dağım, mən zirvəndə itəydim,
Bir gül olub, daş sinəndə bitəydim,
Mən ney olub o dağlarda ötəydim
Danışaydın nələr keçib başından,
Gah su axıb, gah qan axıb döşündən.

Üzərindən neçə karvan keçibdir,
Od, qılıncla neçə dövran keçibdir,
Qara Məlik hansı yoldan keçibdir?
Hayla gəlib, kimlər vayla qayıtdı,
Öz tökdüyü qan selində kim batdı?

Kiminkidir o boş qalan binalar,
İnsan oğlu gah qul, gah da şah olar,
Hər baxanda könlüm dolu ah olar!
Avey dağım neçə dövran görübsən,
Sən neçə qul, neçə sultan görübsən?

Baş üstündə hey qılınclar sıyrılıb,
İgidlərim yurd uğrunda qırılıb,
Gah lil axıb, sular gah da durulub,
Günlərimiz gah ağ olub, gah qara,
Oxşamışıq tufanyıxmaz dağlara.

Biz görmüşük "əzrail"in üzünü
Birini yox, bəlkə neçə yüzünü.
Kim dedisə onda sözün düzünü
Kəfənini salıb dedi boynuna,
İtələndi öz qəbrinin qoynuna.

"Millət" sözü onda bizə yasaqdı,
Ay-ulduzlu bayrağımız dustaqdı,
Yurdumuzda hey göz yaşı, qan axdı,
Biçənəkdə dönə-dönə biçildik,
Yüz illərlə biçildikcə kiçildik.

Hanı bizim o bağçalar, o bağlar,
Hanı bizim buz bulaqlı yaylaqlar,
Kimə qaldı o meşələr, o dağlar?
Torpağımı para-para böldülər,
İgidlərim yurd uğrunda öldülər.

Qəsbkara "qardaş" deyib inandıq,
Bu "inam"ın odlarında çox yandıq,
Susa-susa parçalandıq, talandıq,
Talayanlar bizi əbləh sandılar,
Taladıqca yaman iştahlandılar...

Göz kor olub, kütləşəndə ağıllar,
Qana düşdü təzə toylu oğullar,
Nər görkəmli, şümşad boylu oğullar.
Bu itkiyə bütün millət ağladı,
Ağlayanlar həm də xəlvət ağladı.

Fəlakətli "təmizlənmə" ilində
"Kəlmeyi-şəhadət" andı dilində,
Kəndin ortasında, doğma elində
Neçə cavan yanı üstə yıxıldı,
Haqsız axan qanı üstə yıxıldı.

"O ölüm"dən el qurtardı babamı,
El içində o hörməti ucanı,
"Hökm verən" dinləmədi obanı
Sürgün etdi onu səksən yaşında,
Qəbri qaldı qum təpəsi başında.

Cavan oğlu batdı Aral gölündə,
Qaldı əri Qazaxıstan çölündə,
Qoca nənəm fəlakətin selində,
Cüt gedərək, tək qaytıdı sürgündən,
Biz ayrıldıq Avey dağdan o gündən.